

Навмисно не придумуєш

- І тоді він узяв ніж і застрелився.
  - Зненацька зляканий хлопчик почув чийсь погляд.
  - Вона говорила нерозбірливо тому, що у неї заплутувалися зуби.
  - У кожній руці нападника був затиснутий кулак.
  - Очі, рот, ніс, губи були у неї не схожі одне на одного.
  - Цей дядько був дуже високим – не менше двох кубічних метрів.
- (З учнівських творів).

Словник-жартівник

- Апатит – вайлуватий чоловік.
 Баранка – вівця.
 Барин – власник бару.
 Викуп – лазня.
 Гармоніст – гармонійна людина.
- Костянтин ВОЛЮВАЧ.**
 м. Горішні Плавні.

ГУМОРЕСКА

“Маєте голови...”

ГОЛОВА тріщить. І розривається. Мізки висихають. Реформи назріли. Всі кажуть: “Треба!” І ніхто не знає, як. По-старому не можна. По-новому не вміємо.

Колись було просто. Спустили циркуляр – і ти перебудовувався. Згідно з таким-то параграфом. Згідно з таким-то пунктом. Недотягнув – підштовхнули. Перетягнув – зупинили.

Тепер кажуть: “Вам карти в руки...”

А навіщо мені ті карти? Я ніколи їх у руках не тримав. Я знав, що туз – зверху, а шістка – знизу. Слухайся туза і крий шістку. До речі, ні туза, ні шістку я в очі не бачив. Від туза – інструкція. До шістки – наказ. Інструкції приймала Зюня, накази готував Федя. А підписував Шпунтик. Мій заступник. Прізвище під наказом стояло моє. Він тільки рисочку доставляв. Виходило, ніби я є і ніби мене нема.

Тепер ініціатива знизу. Телефоную своєму безпосередньому. Питаю делікатно:
 – Яка ініціатива потрібна?
 – Думайте! Маєте голови...

Крім голови, я ще й шию маю. Не хочу, щоб її милили.

Та й практика. Спочатку спитай, що треба, а тоді вже думай. І обов'язково узгодь. Узгодив – відповідальність трохи перекинув на чийсь спину. Або й зовсім зі своєї зіпхнув...

Викликаю низи:
 – Що з ініціативою?
 – Якою?
 – Всякою. Маєте голови – думайте...

– Та воно ж незвично, – чує по-тилицю один. – Розучилися. Завжди за ініціативу били. А тепер б'ють, що її нема. Може, буде якась інструкція?..

Інструкція! Маючі інструкцію, і дурень зможе бути розумним. І грішний – праведним... Господи уявний! Пережитку всемогутній! Та невже ж це більше не буде інструкцій? Положень, циркулярів, правил, вказівок, узгоджень? Як же тоді працювати? Як керувати?.. За отим, здається, непомітним, папірцем почувашся, як за Китайською стіною.

Хтось до тебе з претензією: “У вас совість є?”

А ти йому під ніс – положення. Хтось тобі наступає на горло: “Знайди можливість...”

А ти йому під ніс – правила. Мовляв, не маю права порушувати. Хтось тобі б'є на людяність, а ти його збиваєш із ніг вказівками зверху...

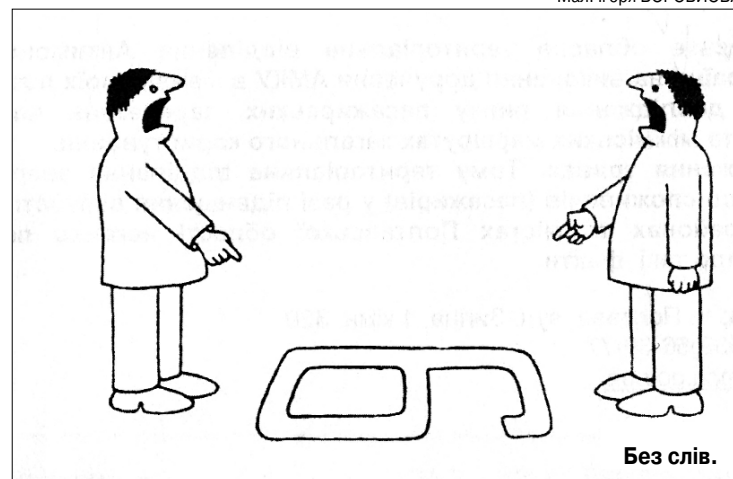
І пливеш далі своїм службовим руслом. Спокійно. Впевнено. Між двома надійними берегами. Високим, крутим. І низеньким, пологим. Високий час від часу лизнеш. На низенький вихлюпнешся. Сонечко гріє. Пташка цвірінькає. Верба схилилася. Русалка плюхнулася. І тобі на душі мило. На серці солодко. Голова у тебе спокійна і легка. Думати не треба. Бо ти обставлений, як часоколом, інструкціями, циркулярами, правилами. Ти за ними почувашся, як за протитанковими надобами...

А як, бува, на цьому тихоплинні вже щось у голові й зажеврїє, узгодив з безпосереднім. А той ще із своїм. І ти вже знову, як стовп, підпертий звідусіль пасинками. Ні вітру не боїшся, ні бурі.

Тепер кажуть: “Маєте голови – думайте...”

Придумати щось можна. Але хто буде відповідати?

Євген ДУДАР.
 м. Київ.

Мал. Ігоря ВОРОБИЙОВА.

Народні усмішки

Переглянувши телепередачу про здорову їжу, син запитує батька:

- Тату, а люди й справді старіють від м'яса?
- Авжеж, старіють. Десь із сімдесяти років...
- А якщо без м'яса?
- Ну, тоді раніше, десь після сорока.

***

У пивбарі до одного з відвідувачів підсідає інший:

- Вибач, шановний, ти не позичиш мені до завтра триста гривень?
- Ти мені теж вибач, але я не маю звички позичати гроші незнайомим людям.
- Так давай познайомимось! Я – Вася.

***

- А ця спритна молодичка явно користується успіхом у мужиків...
- І не тільки успіхом, а ще й грошима та житлом!

Іронізми

- Торгуєшся – дивись, а як заплатив – то хоч топись.
- При хлібові – не без крихт, при торгівлі – не без збитку.
- Розум на ярмарку не купиш.
- За очі бублики купують.
- На гнилий товар є сліпий купець.
- Якщо будеш купувати те, що тобі не потрібно, то скоро продаватимеш те, що тобі необхідне.

Під кутом 40°

- ✓ П'ючі, лише той ума не пропиває, хто його не має.
- ✓ Як би ви горілку не хилили, все одно вона вас звалить.
- ✓ Спершу пив за чужі, а тепер і своїх не вистачає.
- ✓ Горілку п'є чоловік, а голова болить дружині.
- ✓ П'яниціям море по коліна, а топляться в калюжах.
- ✓ П'яниці першими помітили, що Земля крутиться.
- ✓ Якби Чіпом не затикали винну бочку, то він би не напивався.

Михайло ХИЖКО.
 Волинська обл.

БАЄЧКА-НАГАЄЧКА

Опозиція

Лев не любив Собак
 За їхнє “гав” та “гав”.
 Він завжди їм підвищення давав –
 Із сторожів в начальники виводив,
 І ті змовкали – лісові на подив.

***

Я знаю опозицію таку:
 Повсюди галасує, мітингує.
 А кинуть їм по жирному шматку –
 Змовкають всі.

Лише народ бідує.

Борис ЧАМЛАЙ.
 м. Кропивницький.

Дворянки

***

І найширша ріка
 На початку – вузька.

***

Хто раніш, хто пізніш,
 Та всі свині – під ніж.

***

На чисту воду їх виводять,
 Вони ж сухими й тут виходять.

Василь ПРОСТОПЧУК.
 Волинська обл.

**Архів “зорянського”
 гумору на сайті:
 www.zorya.poltava.ua**

Мал. Радни САХАЛТУЄВА.

БАЙКИ

Нове “світло”

Скло якое промінь сонячний

відбило

І з пихою сказало: “Я – світло!”

Пень

Вітійствував обіч дороги Пень:

– Що не кажіть, а совісті не мають.

Оце стоїш, чекаєш цілий день,

Поговорити б з ким...

Так, клятві, обминають!

Анатолій СЕМЕНЮТА.

Сумська обл.

Далі йдуть –
 Рябко, Моторний,
 Тузик, Бобик, Шарик...”

І отак-от без угаву
 Про кожну собаку,
 Всі подробиці згадавши,
 Той вусань балакає.

Може, й далі б теревенив
 Про життя собаче,
 Та спинила його тітка
 Дуже нетерпляча:

“Годі, голубе, хвалити
 Собачу породу!
 Розкажи про себе краще –
 Ти якого роду?”

Ким були баби з дідами,
 Хто з них чим займався?”
 Тут оратор балакує,
 Як кажуть, і... здався.

Довго-довго е-е-екав,
 м-м-мекав,
 М'яв свою панамку,
 Роззявляв, як риба, рота
 І губами плямкав.

Врешті-решт отямивсь трохи
 Й спромігся сказати:
 “Я вам, тітко, не собака,
 Щоби рід свій знати!”

Добре вдумайся, читачу,
 В ці слова зухвали
 Й сам, будь ласка, без підказки
 Дійди до моралі.

Микола БІЛОКОЛИТОВ.
 м. Запоріжжя.

САТИРИЧНИМ ПЕРОМ

На собачій виставці

Чи це правда, а чи все те

Вигадка ледача:

Кажуть, в місті відбулася

Виставка собача.

На ту виставку зійшлося

Тьмушча-тьма народу,

Щоб по честі оцінити

Собачу породу.

Бо ж були тут не бездомні

Моськи дефективні,

А мисливські та службові,

Ну й декоративні.

В багатьох медалей низки

Звисли до підлоги,

В кого менше, в кого більше,

А, кажуть, в бульдога

У медалях груди й боки,

Спина й за спиною,

Як було й між нас в одного

У часи застою.

Та не в тім, читачу, справа,

А про те балачка,

Що й великий собацора,

Й найменший собачка

На тій виставці в пошані.

Честь їм превелика –

Кожне слідом на мотузці

Водить чоловіка.

А одного поставлено

В центрі круговоду

Для об'яв і для реклами

Собачого роду.

І вусань (отой, що в центрі),

Кажуть, мав кебету –

Балабонив без шпаргалки,

Мов читав анкету:

“Ось вівчарка чистокровна

Із міста Бішкека,

Її батько – з-під Полтави,

Мати – з-під Казбека,

Дід і баба з боку батька

Родом з Аргентини,

А по мамі – всі з Одеси

По восьме коліно.

За вівчаркою – Мумука,

Дог із Йокогами,

Звір такий, що як до діла,

То і тигра згама.

Серед предків цього дога –

Циркові артисти,

Детективи і мисливці,

Навіть каратисти.

От, приміром, дід Мумуки

Силу мав левину

І кінцем хвоста знічів'я

Розбивав цеглину.

За Мумукою – Везувій,

Син Агамемнона.

Із тутешніх,

Хоч і кличка

В нього закордонна.

Його діда звали Рексом,

Прадіда – Мухтарик.